

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_335A_1-intro-shoot-idm264.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nedslag i Grundtvigs tidlige interesse for Saxo (og en smule om Snorre)

Grundtvig havde formentlig først kendt til *Gesta Danorum* siden årsskiftet 1799-1800, hvor han lånte Peter Friederich Suhms *Om Odin og den Hedniske Gudelære og Gudstieneste udi Norden* (1771), som i noteapparatet har henvisninger til bl.a. Saxo i Stephanius' udgave (1644-1645). I årene 1800-1804 læste han selve værket (Lundgreen-Nielsen 2010, s. 40). Herefter udfærdigede han både publikationer, der refererer til Saxo, digte, der handler om Saxo, samt oversættelsesforsøg, sideløbende med teoretiske overvejelser over både Saxo og Snorre og deres værker (for en uddybende oversigt, se Lundgreen-Nielsen 2015, især s. 57-77). Man kan sige, at Grundtvig havde beskæftiget sig med Saxo i over 10 år, førend han gik i gang med det store oversættelsesarbejde.

Den følgende oversigt viser forskellig dokumentation for Grundtvigs beskæftigelse med Saxo, først og fremmest i form af digterværker og udkast til oversættelser samt mindre udgivelser af del- eller prøveoversættelser:

År	Aktivitet
december 1808	Grundtvig udgiver sin egen <i>Nordens Mytologi</i> . Heri oplyser han, at eddakvadene og Saxo danner grundstammen " <i>hisset hørte jeg med inderlig Glæde Suhm fortælle de mange Sagn om Nordens Guder, og her greb mig en Vennehaand, som ledte mig hen til de vise Oldinge: Snorro og Saxo, i hvis Spor jeg da henvandrede mod Eddas mystiske Skov</i> " (1808, s. XVII; se fortalen her). Ifølge fortalen var det især vennen Peter Nikolai Skovgaard, der introducerede Grundtvig til Snorre og Saxo (s. XVII)
1809	Manuskriptet " <i>Lidet om Saxo og Snorro</i> " (fasc. 240), hvori Grundtvig gør sig overvejelser over forskellen på de to forfatters temperament og forhold til kristendom og hedenskab. Grundtvig lægger stor vægt på, at Snorres motivation til at skrive er indre, mens Saxos er ydre, idet han skriver på opfordring. Manuskriptet er udgivet ved Flemming Lundgreen-Nielsen (Grundtvig 2015; herom i Lundgreen-Nielsen 2015, s. 64 f.)
1809	Grundtvig oversætter digtet <i>Bjarkemål</i> fra Saxos 2. bog, kapitel 7,4-28 til danske heksametre (fasc. 241.1; <i>Bibliografien</i> 1, nr. 127; Lundgreen-Nielsen 1980, s. 312). Derudover har han forslag til at anvende Saxo som lærebog i skolens yngre klasser i tillempet og fordansket form (fasc. 165.b 13; fasc. 255.2; <i>Bibliografien</i> 4, s. 14, nr. 155a,a; Lundgreen-Nielsen 1980, s. 312)
1810	Digtet " <i>Sorø Kirke</i> " fra <i>Nytaarsnat</i> handler bl.a. om Absalon og Saxo; se denne tekst her
1812	Grundtvig påtager sig at oversætte versene hos Snorre, mens Paul Arnesen skal tage sig af prosaen
medio 1813	Grundtvig overtager oversættelsen af hele Snorre
september 1815	Grundtvig udsender <i>Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske</i> (herefter kaldet <i>Prøverne</i> ; se denne tekst her)
1815	Fasc. 241 og 242 rummer fordanskninger af Saxos 1. bog, som ikke alle indgår i <i>Prøverne</i>
december 1815	Grundtvig udsender <i>Heimdall. Dansk Nyaars-Gave for 1816</i> , der handler om den jyske, hedenske periode og bygger på Saxo og den heraf afhængige <i>Den danske Rimkrønike</i>
april 1816	Grundtvig forsvarer sig mod kritikken af <i>Prøverne</i> i <i>Literatur-Tidendens Skudsmaal i Henseende til Prøverne af Saxo og Snorro</i> , herefter kaldet <i>Skudsmaalet</i> (pjece på 80 sider; se denne tekst her)

Det skortede dog ikke på opmuntring undervejs. Vennen Svend Borchmann Hersleb skrev allerede i 1815 efter at have læst om Hagbard og Signe i *Prøverne*:

hvor dejligt du har ladt den gamle Saxo synge Dansk. Versene, Signe synger, ere ubeskrivelig dejlige. Du har ret — vil man ej kappes om at faa Del i denne Udgave, vækkes ej Følelsen af at det var et Broderbaand, som brast, da — staar det ilde til i Nord (*Breve* 1, s. 378).

I samme brev tilbød Hersleb endog Grundtvig økonomisk støtte - i taknemmelighed over, hvad Grundtvig generelt havde gjort med sine skrifter (s. 379).